

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
central point for summary and review- insertion of an earlier segment-	
key-מקרא:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והייב על לישתה ועל עריכתה ועל אפייתה.												■
אפאה לוקה שטים, אחת על עריכתה ואחת על אפייתה.	רב פפא:											◇
והא אמרת: מה אפייה מיוחדת שהיא מעשה יחידי וחיובין עליה בפני עצמה												⚡
לא קשיא: הא דעריך הוא ואפה הוא, הא דעריך חבריה ויהיב ליה ואפה.												◇
בכור שאחזו דם - מקיזין לו את הדם במקום שאין עושין בו מום, ואין מקיזין לו במקום שעושין בו מום, דברי ר"מ	ת"ר: [רבי מאיר]											◇
יקיז אף במקום שעושין בו מום, ובלבד שלא ישחוט על אותו מום	חכמים:											◇
אף נשחט על אותו מום	רבי שמעון:											◇
אפילו מת - אין מקיזין לו את הדם.	רבי יהודה:											◇
הכל מודים במחמץ אחר מחמץ שהוא חייב, דכתיב: (ויקרא ב') לא תעשה חמץ (ויקרא ו') ולא תאפה חמץ, במסרס אחר מסרס שהוא חייב, דכתיב: (ויקרא כ"ב) ומעוך וכתות ונתוק וכרות, אם על כורת הוא חייב, על נתוק לא כל שכן אלא להביא נתק אחר כורת שהוא חייב, לא נחלקו - אלא במטיל מום בבעל מום	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: [הכל מודים]											◇
כל מום לא יהיה בו	רבי מאיר:											◇
(ויקרא כ"ב) תמים יהיה לרצון.	ורבנן סברי:											◇
ור' מאיר נמי הכתיב: תמים יהיה לרצון												⚡
ההוא למעוטי בעל מום מעיקרא.	[רבי מאיר]											◇
בעל מום מעיקרא דיקלא בעלמא הוא												⚡
אלא למעוטי פסולי המקדשים לאחר פדיונם, סלקא דעתך אמינא: הואיל ואסירי בגיזה ועבודה, במומם נמי ליתסרי, קמ"ל.												◇
ורבנן נמי הכתיב: (ויקרא כ"ב) כל מום לא יהיה בו.												⚡
ההוא מיבעי ליה לכדתניא:	[רבנן]											◇
וכל מום לא יהיה בו - אין לי אלא שלא יהא בו מום, מנין שלא יגרומ לו ע"י אחרים, שלא יניח בצק או דבילה על גבי האוון כדי שיבא הכלב ויטלנו? ת"ל: כל מום, אמר מום ואמר כל מום.	[תניא]											◇
הניח שאור ע"ג עיסה, והלך וישב לו ונתחמצה מאליה - חייב עליה, כמעשה שבת.	רבי אמי:											◇
ומעשה שבת כי האי גוונא מי מחייב?												⚡
הניח בשר על גבי גחלים, היפך בו - חייב, לא היפך בו - פטור	האמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											◇
מאי חייב נמי דקאמר? כמעשה צלי של שבת.	רבא:											◇
הניח בשר על גבי גחלים, היפך בו - חייב, לא היפך בו - פטור.	גופא, אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											◇
היכי דמי?												^
אילימא דאי לא היפך ביה לא בשיל												!
פשיטא												⚡
אלא דאי לא מהפיך ליה נמי הוה בשיל												!
אמאי לא מחייב?												⚡

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
לא צריכא, דאי לא היפך ביה הוה בשיל מצד אחד כמאכל בן דרוסאי, וכי מהפיק ביה בשיל משני צדדין כמאכל בן דרוסאי, וקמ"ל, דכל מצד אחד כמאכל בן דרוסאי לא כלום הוא.												◇	!	נז.	
ואם נצלה בו כגורגרת מצד אחד במקום אחד - חייב.	רבא:												◇	■	נז.
במקום אחד אין, בשנים או ג' מקומות לא	רבינא לרב אשי:												◇	⚡	נז.
הקודח כל שהוא - חייב	והתנן:												◇	⚡ ■	נז.
היכי דמי?													◇	⚡ ^	נז.
אילימא במקום אחד													◇	⚡ !	נז.
כל שהוא, למאי חזי?													◇	⚡ ⚡	נז.
אלא לאו בשנים או שלשה מקומות דחזו לצירוף													◇	⚡	נז.
לא, לעולם במקום אחד, דחזו לבבא דאקלידא.													◇	⚡ !	נז.
אפילו בשנים וג' מקומות.	איכא דאמרי, אמר רבא:												◇	■	נז.
אף אנן נמי תנינא:	רבינא לרב אשי:												◇	■	נז.
הקודח כל שהוא - חייב	[תנן]												◇	■ ■	נז.
היכי דמי?													◇	■ ^	נז.
אילימא במקום אחד													◇	■ !	נז.
כל שהוא, למאי חזי?													◇	■ ⚡	נז.
אלא לאו בשנים ושלשה מקומות דחזו לצירוף													◇	■ !	נז.
לא, לעולם במקום אחד, דחזו לבבא דאקלידא.													◇	⚡	נז.
אילו נאמר (ויקרא ב') אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ, הייתי אומר: אין לי בלא תעשה חמץ אלא קומץ בלבד, מנחה מנין? ת"ל: מנחה	תנו רבנן:												◇	■	נז.
שאר מנחות מנין? ת"ל: (ויקרא ב') כל המנחה													◇	■	נז.
אשר תקריבו לה' - כשרה ולא פסולה, מכאן אמרו: המחמיץ את הכשירה - חייב, ואת הפסולה - פטור.													◇	■	נז.
חמיצה ויצאת וחזר והימצה, מהו? כיון דיצאת איפסילה לה ביוצא, וכי הדר מחמיץ לה לא מיהייב עלה משום מחמיץ אחר מחמיץ, או דילמא כיון דהימצה פסול יוצא לא מהני ביה, וכי הדר מחמיץ לה מיחייב עלה משום מחמיץ אחר מחמיץ?	בעי רב פפא:												◇	■ ^	נז.
תיקו.													◇	■	נז.
חמיצה בראשו של מזבח, מהו? אשר תקריבו אמר רחמנא והא אקרבה, או דלמא מחוסר הקטרה כמחוסר מעשה דמי?	בעי רב מרי:												◇	■ ^	נז.
תיקו.													◇	■	נז.
והשתא דנפקא ליה מכל המנחה, אשר תקריבו (לה) למה לי?													◇	⚡	נז.
מיבעי ליה לכדתניא:													◇	■ !	נז.
אשר תקריבו - לרבות מנחת נסכים לחימוץ, דברי רבי יוסי הגלילי	[תניא][רבי יוסי הגלילי]												◇	■ !	נז.
לרבות לחם הפנים לחימוץ.	רבי עקיבא:												◇	■ !	נז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנחת נסכים מי פירות הם, ומי פירות אין מחמיצין												◇
מנחת נסכים מגבלה במים וכשרה.	אמר ריש לקיש אומר היה רבי יוסי הגלילי:											◇
לחם הפנים מדת יבש היא												◇
מדת יבש לא נתקדשה	ושמענא ליה לר' עקיבא דאמר:											◇
כך היא הצעה של משנה, ואיפוך:	שלח משמיה דרבי יוחנן:											◇
אשר תקריבו - לרבות לחם הפנים לחימוץ, דברי רבי יוסי הגלילי	[רבי יוסי הגלילי]											◇
לרבות מנחת נסכים לחימוץ.	רבי עקיבא:											◇
ואזדא ר' יוחנן לטעמיה												◇
רבי יוסי הגלילי ואחד מתלמידי ר' ישמעאל אמרו דבר אחד, ומנו? רבי יאשיה	דאמר ר' יוחנן:											◇
(במדבר ו') וימשחם ויקדשם אותם - רבי יאשיה אומר: מדת הלח נמשח בין מבפנים בין מבחוץ מדת יבש נמשח מבפנים ולא נמשח מבחוץ	דנתיא: [רבי יאשיה]											◇
מדת הלח נמשח מבפנים ולא נמשח מבחוץ, מדות יבש לא נמשחו כל עיקר תדע לך, שהרי אין מקדשות, דכתיב: (ויקרא כ"ג) ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרונים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים לה, אימתי הן לה? לאחר שנאפו.	רבי יונתן:											◇
במאי קא מיפלגי?												◇
באותם												◇
אותם - למעוטי מדת יבש בחוץ	רבי יאשיה סבר:											◇
מדת יבש חול הוא ולא אצטריך קרא למעוטי, כי איצטריך קרא למעוטי - מדת לח מבחוץ.	רבי יונתן סבר:											◇
לימא נמי: ר' עקיבא ואחד מתלמידי ר' ישמעאל אמרו דבר אחד, ומנו? רבי יונתן												◇
משום דלא שוו במדת לח להדדי.												◇
והא איכא ביסא, דלח הוא	רב פפא לאביי:											◇
כגון שלש על גבי קטבליא.	א"ל: [אביי]											◇
אי הכי, דקאמר ליה רבי יונתן: תדע לך שהרי אינה מקדשת, לימא ליה: כגון דכילא בעשרון דחול												◇
הכי השתא, בשלמא ביסא, לא כתב רחמנא דלעביד ביסא למילש ביה, כי לש לה על גבי קטבליא לית לן בה, אלא עשרון, כיון דאמר רחמנא: עביד עשרון וכייל ביה, שביק עשרון דקודש וכייל בעשרון דחול.												◇
מנין למעלה מבשר חטאת ומבשר אשם, ומבשר קדשי הקדשים ומקדשים קלים, וממותר העומר וממותר שתי הלחם, ומלחם הפנים ומשירי מנחות שהוא בלא תעשה? ת"ל: (ויקרא ב') כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה, כל שהוא ממנו לאישים הרי הוא בבל תקטירו.	תנו רבנן:											◇
ושתי הלחם ולחם הפנים יש מהן לאישים?												◇
יצאו שתי הלחם ולחם הפנים שאין מהם לאישים	והתניא:											◇
אין מגופו לאישים.	רב ששת:											◇
המעלה מכולם על גבי הכבש - רבי יוחנן אמר: חייב	איתמר: [רבי יוחנן]											◇
פטור.	רבי אלעזר:											◇
ר' יוחנן אמר חייב	[רבי יוחנן]											◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
המזבח - אין לי אלא מזבח, כבש מנין? תלמוד לומר: (ויקרא ב') ואל המזבח לא יעלו לרצון.	דתניא:											◇	נז:
ור' אלעזר אמר פטור, מ"ט? דאמר קרא: (ויקרא ב') שאור ודבש קרבן ראשית תקריבו אותם, אותם הוא דרבי לך כבש כמזבח, אבל מידי אחרינא לא.	[רבי אלעזר]											◇	נז:
ור' יוחנן האי אותם מאי עביד ליה?												⚡	נח.
מיבעי ליה לכדתניא	[רבי יוחנן]											!	נח.
יכול יהא יחיד מתנדב ומביא כיוצא בה נדבה, וקורא אני בה (דברים כ"ג) מוצא שפתיך תשמור ועשית? ת"ל: (ויקרא ב') קרבן ראשית תקריבו, ציבור אמרתי לך ולא יחיד	[תניא]											■ !	נח.
יכול לא יהא יחיד מביא שאינו מביא חובתו כיוצא בה, אבל יהא ציבור מביא חובתו כיוצא בה? ת"ל: אותם												■ !	נח.
ומה יש לך להביא?												^	נח.
שתי הלחם מן השאור ובכורים מן הדבש.												!	נח.
ושתי הלחם לא יקרב נדבה?												⚡	נח.
אם נאמר (ויקרא ב') כל שאור, למה נאמר כל דבש? ואם נאמר כל דבש, למה נאמר כל שאור? מפני שיש בשאור מה שאין בדבש ויש בדבש מה שאין בשאור, שאור הותר מכללו במקדש, דבש לא הותר מכללו במקדש, דבש הותר בשירי מנחות, שאור לא הותר בשירי מנחות, הא מפני שיש בשאור מה שאין בדבש ויש בדבש מה שאין בשאור, הוצרך לומר כל שאור והוצרך לומר כל דבש	והתניא:											⚡ ■	נח.
שאור הותר מכללו במקדש מאי ניהו? לאו שתי הלחם דקרבה נדבה												⚡	נח.
לא, ליקרב עמהם.	רב עמרם:											!	נח.
א"ה, בכורים נמי												⚡	נח.
הגוזלות שעל גבי הסלין היו עולות, והסלים שבידם ניתנין לכהנים	דתנן:											⚡ ■	נח.
הנהו לעטר בכורים הוא דאתו.												!	נח.
המעלה מבשר חטאת העוף ע"ג המזבח, מהו? כל שממנו לאישים אמר רחמנא, והאי אין ממנו לאישים, או דלמא כל ששמו קרבן, והאי נמי שמו קרבן?	בעי רמי בר חמא מרב חסדא:											^	נח.
כל ששמו קרבן, והאי נמי שמו קרבן.	אמר ליה: [רב חסדא]											!	נח.
כתנאי												■	נח.
כל שממנו לאישים	רבי אליעזר:											◆ ■ ■	נח.
כל ששמו קרבן.	רבי עקיבא:											◆ ■ ■	נח.
מאי בינייהו?												^	נח.
בשר חטאת העוף איכא בינייהו	רב חסדא:											!	נח.
לוג שמן של מצורע איכא בינייהו	רב:											!	נח.
(במדבר י"ח) כל קרבנם - לרבות לוג שמן של מצורע.	דתני לוי:											■ !	נח.
שאור לא תקטירו - אין לי אלא כולו, מקצתו מנין? תלמוד לומר: כל, עירובו מנין? ת"ל: כי כל.	ת"ר:											■	נח.
מאי קאמר?												^	נח.
הכי קאמר: שאור בל תקטירו - אין לי אלא כזית, חצי זית מנין? ת"ל: כל, עירובו מנין? ת"ל: כי כל.	אביי:											!	נח.
הכי קאמר: שאור בל תקטירו - אין לי אלא קומץ, חצי קומץ מנין? תלמוד לומר: כל, עירובו מנין? תלמוד לומר: כי כל.	רבא:											!	נח.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מסתברא נפש.											!	◇	נט.		
מנחה - לרבות מנחת שמיני ללבונה.	אמר מר:											■ ◇	<	נט.	
ואימא: להוציא											⚡	◇		נט.	
האי מאי? אי אמרת בשלמא לרבות - שפיר, אלא אי אמרת להוציא - למה לי? שעה מדורות לא ילפינן.												!	◇	נט.	
היא - להוציא שתי הלחם שלא יטענו לא שמן ולא לבונה.												■ ◇	<	נט.	
ואימא: להוציא מנחת כהנים												⚡	◇	נט.	
מסתברא מנחת כהנים הוה ליה לרבוויי, שכן עשרון, כלי, מצה, ועצם, הגשה, ואישים.												!	◇	נט.	
אדרבה, שתי הלחם הוה ליה לרבוויי, שכן ציבור, חובה, טמיא, דאכל, פיגולא, בשבתא, מתיר, תנופה, בארץ, בזמן, חדש, והני נפישן												⚡		נט.	
מסתברא נפש.												!	◇	נט:	
וחייב על השמן בפני עצמו, וחייב על לבונה בפני עצמה.												■	מ	נט:	
נתן עליה שמן - פסלה, לבונה - ילקטנה.												■		נט:	
נתן שמן על שיריה - אינו עובר בלא תעשה.												■		נט:	
נתן כלי על גבי כלי - לא פסלה.												■		נט:	
(ויקרא ה') לא ישים עליהן שמן, ואם שם - פסל	תנו רבנן:											■ ■	◇	נט:	
יכול לא יתן עליה לבונה, ואם נתן - פסל? תלמוד לומר: כי חטאת												■ ■	◇	נט:	
יכול אף בשמן? תלמוד לומר: היא.												■ ■	◇	נט:	
ומה ראית לפסול בשמן ולהכשיר בלבונה?												⚡	■	נט:	
פוסל אני בשמן שאי אפשר ללקטו, ומכשיר אני בלבונה שאפשר ללוקטה.												!	■	נט:	
נתן עליה לבונה שחוקה, מהו? משום דאפשר ללקטה, והא לא אפשר ללקטה, או דילמא משום דלא מירבי יוחנן:	בעא רבה בר רב הונא מרבי יוחנן:											^	◇	נט:	
ולבונה ילקטנה.	תא שמע:											■	⚡	נט:	
דלמא חדא ועוד קאמר, חדא, דלא מיבלעא, ועוד, ילקטנה.												!		נט:	
מכשיר אני בלבונה שאפשר ללוקטה.	תא שמע:											■	⚡	נט:	
הכא נמי חדא ועוד קא אמר.												!		נט:	
מאי הוי עלה?													^	נט:	
מנחת חוטא ומנחת קנאות שנתן עליה לבונה - מלקט את הלבונה וכשרה ואם עד שלא ליקט לבונה חישב עליה, בין חוץ לזמנו בין חוץ למקומו, - פסול ואין בו כרת ואם משליקט לבונה מחשב עליה, חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פיגול וחייבין עליו כרת.	רב נחמן בר יצחק, תניא:											■	!	◇	נט:
ותיהוי פך, ואמאי פסלה במחשבה, דחוי הוא												⚡	◇	נט:	
חטאת קרייה רחמנא.	אביי:											!	◇	נט:	
הא מני? חנו המצרי הוא, דלית ליה דחויין	רבא:											!	◇	נט:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
central point for summary and review insertion of an earlier segment	
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
אפילו דם בכוס, מביא חבירו שלא בהגרלה ומזוג לו.	דתניא, חנן המצרי										!	◇	נט:	
כל שבידו לא הוי דחוי.	רב אשי:										!	◇	נט:	
כוותיה דרב אשי מסתברא, דמאן שמעת ליה דאית ליה דחויין? רבי יהודה היא	רב אדא:										■	◇	נט:	
נשפך הדם ימות המשתלח, מת המשתלח ישפך הדם	דתנן, ועוד א"ר יהודה:										■	■	◇	נט:
ואילו היכא דבידו											■		נט:	
כוס היה ממלא מדם התערובות וורקו זריקה אחת כנגד היסוד.	תניא, רבי יהודה:										■	■	◇	נט:
נתן משהו שמן על גבי כזית מנחה - פסל מאי טעמא? לא ישים - שימה כל דהו, עליה - עד דאיכא שיעורא.	רב יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן:											■	◇	נט:
נתן כזית לבונה על גבי משהו מנחה - פסל מאי טעמא? לא יתן כתיב, עד דאיכא נתינה, עליה - הוי רבוי אחר רבוי, ואין רבוי אחר רבוי אלא למעט.	ואמר רב יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן:											■	◇	נט:
נתן משהו שמן על גבי כזית מנחה, מהו? מי בעינן שימה כנתינה או לא?	איכא דאמרי: אמר רב יצחק בר יוסף, בעי רבי יוחנן:											^	◇	ס.
תיקו.												■		ס.
נתן שמן על שיריה.												■	<	ס.
(ויקרא ה') לא ישים עליה שמן ולא יתן, יכול בשני כהנים? תלמוד לומר: עליה, בגופה של מנחה הכתוב מדבר ולא בכהן	ת"ר:											■	◇	ס.
יכול לא יתן כלי על גבי כלי, ואם נתן - פסל? ת"ל: עליה, בגופה של מנחה הכתוב מדבר.												■	◇	ס.
יש טעונות הגשה ואין טעונות תנופה, הגשה ותנופה, תנופה ולא הגשה, לא תנופה ולא הגשה.												■		ס.
ואלו טעונות הגשה ואין טעונות תנופה: מנחת הסולת והמחבת ומרחשת, והחלות והרקיקין, מנחת כהנים ומנחת כהן משיח, מנחת נכרים, מנחת נשים ומנחת חוטא	[רבנן]											◆	■	ס.
מנחת כהנים ומנחת כהן משיח אין בהן הגשה, לפי שאין בהן קמיצה, וכל שאין בהן קמיצה אין בהן הגשה.	רבי שמעון:											◆	■	ס.
כל היכא דתנן - עשר תנן.	רב פפא:											■	◇	ס.
מאי קמ"ל?												^		ס.
לאפוקי מדרבי שמעון												!	◇	ס.
מחצה חלות ומחצה רקיקין יביא	דאמר: [רבי שמעון]											!	◇	ס.
קמ"ל דלא.												!		ס.
מנא הני מילי?												^	◇	ס.
אילו נאמר (ויקרא ב') והבאת אשר יעשה מאלה לה' והקריבה אל הכהן והגישו, הייתי אומר: אין לי שטעון הגשה אלא קומץ בלבד, מנחה מנין? תלמוד לומר: מנחה.	דתנו רבנן:											■	!	ס.
מנחת חוטא מנין? ת"ל: את המנחה.	[ת"ק]											■	!	ס.
ודין הוא: נאמר הבא מנחת חובה ונאמר הבא מנחת נדבה, מה מנחת נדבה טעונה הגשה, אף מנחת חובה טעונה הגשה	[ת"ק]											⚡	!	ס.
מה למנחת נדבה שכן טעונה שמן ולבונה מנחת סוטה תוכיח.	[ת"ק]											⚡	!	ס.
מה למנחת סוטה שכן טעונה תנופה מנחת נדבה תוכיח.	[ת"ק]											⚡	!	ס.
וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השהו שבהן - ששוו לקמיצה ושוו להגשה, אף אני אביא מנחת חוטא ששוו להן לקמיצה תשוו להן להגשה	[ת"ק]											⚡	!	ס.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ⚡ קושיא- ^ שאלה- ! תירוץ- proof-ראיה
central point for summary and review-הזרה insertion of an earlier segment-קודמת	
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מה להצד השהו שבהן שכן הוכשרו לבא בעשיר כבעני, תאמר במנחת חוטא שלא הוכשרה לבא בעשיר כבעני? תלמוד לומר: את המנחה.	[ת"ק]									!	!	◇	ס:	
והבאת - לרבות מנחת העומר להגשה, וכן הוא אומר: (ויקרא כ"ג) והבאתם את עומר ראשית קצירכם אל הכהן	רבי שמעון:										!	◇	ס:	
והקריבה - לרבות מנחת סוטה להגשה, וכן הוא אומר: (במדבר ה') והקריב אותה אל המזבח.	[רבי שמעון]										!	◇	ס:	
ודין הוא: ומה מנחת חוטא שאינה טעונה תנופה טעונה הגשה, מנחת סוטה שטעונה תנופה אינו דין שטעונה הגשה	[רבי שמעון]									?	!	◇	ס:	
מה למנחת חוטא שכן באה חייטין מנחת העומר תוכיה. מה למנחת העומר שכן טעונה שמן ולבונה מנחת חוטא תוכיה.	[רבי שמעון]									?	!	◇	ס:	
וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השהו שבהן ששוו לקמיצה ושוו להגשה, אף אני אביא מנחת סוטה ששוותה להן לקמיצה תשוה להן להגשה	[רבי שמעון]									?	!	◇	ס:	
מה להצד השהו שבהן שכן לא הוכשרו לבא קמח, תאמר מנחת סוטה שהוכשרה לבא קמח? ת"ל: והקריבה.	[רבי שמעון]									!	!	◇	ס:	
והבאת - לרבות מנחת סוטה להגשה, וכן הוא אומר: (במדבר ה') והביא את קרבנה עליה. אבל מנחת העומר לא צריכא קרא, מאי טעמא? מדינא קא אתיא: ומה מנחת חוטא שאינה טעונה תנופה טעונה הגשה, מנחת העומר שטעונה תנופה אינו דין שטעונה הגשה.	רבי יהודה:										!	◇	ס:	
מה למנחת חוטא שכן באה חייטין מנחת סוטה תוכיה. מה למנחת סוטה שכן באה לברר עון, דמוכרת עון היא מנחת חוטא תוכיה.	[רבי יהודה]										!	◇	ס:	
וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השהו שבהן - שכן שוו לקמיצה ושוו להגשה, אף אני אביא מנחת העומר ששוותה להן לקמיצה תשוה להן להגשה	[רבי יהודה]										!	◇	ס:	
ומאי פרכת?	[רבי יהודה]										!	◇	ס:	
מה להצד השהו שבהן שכן מצויין	רבי שמעון פריך הכי:										?	◇	ס:	
ורבי יהודה?											?	◇	ס:	
אדרבה, הא מצוייה טפי, הנך זימנין דלא משכחת לה כלל.	[רבי יהודה]										!	◇	ס:	
או אינו אומר והבאת - אלא שיחיד מתנדב ומביא מנחה אחרת חוץ מאלה שבענין? ודין הוא: ציבור מביא מנחה מן החייטין חובה ומביא מנחה מן השעורין חובה, אף יחיד שמביא מנחה מן החייטין נדבה יביא מנחה מן השעורין נדבה - ת"ל: אלה, אין לי אלא אלה.											!	◇	ס:	
או אינו אומר אלה - אלא לאומר הרי עלי מנחה שמביא חמישתן?											?	!	◇	ס:
ת"ל: מאלה, רצה אחת מביא, רצה חמישתן מביא.											!	!	◇	ס:
את המנחה - לרבות שאר מנחות. יכול שאני מרבה אף שתי הלחם ולחם הפנים? ת"ל: מאלה.	רבי שמעון:										!	!	◇	ס:
ומה ראית לרבות שאר מנחות ולהוציא שתי הלחם ולחם הפנים?											?	!	◇	ס:
מרבה אני שאר מנחות שיש מהן לאישים, ומוציא אני שתי הלחם ולחם הפנים שאין מהן לאישים.											!	!	◇	ס:
והלא מנחת נסכים כולה לאישים - יכול יהא טעונה הגשה?											?	!	◇	ס:
ת"ל: והקריבה.											!	!	◇	ס:
והא אפיקתיה											?	◇	ס:	
והקריב והקריבה.											!	◇	ס:	
ומה ראית לרבות שאר מנחות ולהוציא מנחת נסכים? מרבה אני שאר מנחות שבאות בגלל עצמן, ומוציא אני מנחת נסכים שאינה באה בגלל עצמה.											!	!	◇	ס:
והלא מנחת כהנים ומנחת כהן משיח באות בגלל עצמן, יכול יהו טעונות הגשה? ת"ל: והגישו.											!	!	◇	ס.א.
האי מיבעי ליה לגופה שטעונה הגשה											?	◇	ס.א.	
מן והגיש והגישו.											!	◇	ס.א.	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה	statement- מימרא † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה
מקרא-key:	

מנחות- כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
ומה ראית לרבות שאר מנחות ולהוציא מנחת כהנים ומנחת כהן משיח?												!	‡	ס.א.
מרבה אני שאר מנחות שיש מהן לאישים ובאות בגלל עצמן ויש מהן לכהנים, ומוציא אני שתי הלהם ולהם הפנים שאין מהן לאישים, ומנחת נסכים שאינה באה בגלל עצמה, ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח שאין מהן לכהנים.												!	‡	ס.א.
והרים - יכול בכלי? ת"ל: (ויקרא ו') והרים ממנו בקומצו.												!	‡	ס.א.
אלו טעונות תנופה ואין טעונות הגשה:														ס.א.
לוג שמן של מצורע ואשמו														ס.א.
והבכורים כדברי רבי אליעזר בן יעקב	[רבי אליעזר בן יעקב]													ס.א.
ואימורי שלמי יחיד וחזה ושוק שלהן, אחד אנשים ואחד נשים, בישראל ולא באחרים														ס.א.
שתי הלהם ושני כבשי עצרת. כיצד הוא עושה? נותן שתי הלהם על גבי שני כבשים ומניח שתי ידיו למטה, מוליך ומביא מעלה ומוריד, שנאמר: (שמות כ"ט) אשר הונף ואשר הורם.														ס.א.
תנופה היתה במזרח, והגשה במערב.														ס.א.
תנופות קודמות להגשות.														ס.א.
מנחת העומר ומנחת קנאות - טעונות הגשה ותנופה.														ס.א.
להם הפנים ומנחת נסכים - אין טעונות לא הגשה ולא תנופה.														ס.א.
ג' מינין טעונין ג' מצות, שתיים בכל אחת ואחת, והשלישית אין בהן, ואלו הן: זבחי שלמי יחיד, וזבחי שלמי ציבור, ואשם מצורע.	רבי שמעון:													ס.א.
זבחי שלמי יחיד - טעונין סמיכה חיים ותנופה שחוטין, ואין בהן תנופה חיים														ס.א.
זבחי שלמי ציבור - טעונים תנופה חיים ושחוטין, ואין בהם סמיכה														ס.א.
ואשם מצורע - טעון סמיכה ותנופה חי, ואין בו תנופה שחוט.														ס.א.
(ויקרא י"ד) והקריב אותו לאשם ואת לוג השמן והניף אותם תנופה - מלמד שטעונין תנופה כאחד	ת"ר:													ס.א.
ומנין שאם הניף זה בעצמו וזה בעצמו יצא? ת"ל: והקריב אותו לאשם והניף														ס.א.
יכול יניף ויחזיר ויניף? ת"ל: תנופה - ולא תנופות														ס.א.
(ויקרא י"ד) לפני ה' - במזרח.														ס.א.
והא אמר: לפני ה' - יכול במערב													‡	ס.א.
ה"מ מנחה דאיכרי חטאת, וחטאת טעונה יסוד, וקרן דרומית מזרחית לא היה לו יסוד, אבל הכא לפני ה' קרינא ביה.	אמרי:												!	ס.א.
והבכורים כדברי רבי אליעזר בן יעקב.	[רבי אליעזר בן יעקב]													ס.א.
מאי רבי אליעזר בן יעקב?													^	ס.א.
(דברים כ"ו) ולקח הכהן הטנא מידך והניחו - לימד על הבכורים שטעונין תנופה, דברי רבי אליעזר בן יעקב.	דתנאי: [רבי אליעזר בן יעקב]												!	ס.א.
מאי טעמא דראב"י?													^	ס.א.
גמר יד יד משלמים, כתיב הכא ולקח הכהן הטנא מידך, וכתיב התם (ויקרא ז') ידיו תביאנה, מה כאן כהן אף להלן כהן, ומה להלן בעלים אף כאן בעלים, הא כיצד? כהן מניח ידו תחת ידי בעלים ומניף.													!	ס.א.
ולימא נמי: כדברי ר' יהודה													‡	ס.א.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דבריו כ"ו) והנחת - זו תנופה, אתה אומר: זו תנופה, או אינו אלא הנחה? כשהוא אומר והניחו - הרי הנחה אמור, הא מה אני מקיים והנחתו? זו תנופה.	דתניא, רבי יהודה:											⚡
הואיל ופתח בו הכתוב תחלה.	רביא:											!
הואיל ורב גבריה.	רב נחמן בר יצחק:											!
ואימורי שלמי יחיד וחזה ושוק שלהן, אחד האנשים ואחד הנשים, בישראל אבל לא באחרים.												⚡
מאי קאמר?												^
הכי קאמר: אחד אנשים ואחד נשים קרבנן טעון תנופה, ותנופה עצמה בישראל אבל לא בידי נשים. בני ישראל מניפין ואין העובדי כוכבים מניפין, בני ישראל מניפין ואין הנשים מניפות.	רב יהודה:											!
מצינו שחלק הכתוב בין קרבן ישראל לקרבן עובדי כוכבים לקרבן נשים בסמיכה, יכול נחלוך בתנופה? לא, מה לי חלק בסמיכה שהסמיכה בבעלים, נחלוך בתנופה שהתנופה בכהנים? א"כ, מה תלמוד לומר בני ישראל? בני ישראל מניפין ואין העובדי כוכבים מניפין, בני ישראל מניפין ואין הנשים מניפות.	רבי יוסי:											⚡
בני ישראל - אין לי אלא בני ישראל, גרים ועבדים משוחררין מנין? תלמוד לומר: המקריב, או אינו אלא זה כהן המקריב? כשהוא אומר (ויקרא ז') ידיו תביאנה - הרי בעלים אמור, הא כיצד? כהן מניח ידיו תחת ידי הבעלים ומניף.	תניא אידך:											⚡
כיצד עושה? מניח אימורין על פסת היד וחזה ושוק עליהן, ובכל מקום שיש לחם - הלחם מלמעלה.												⚡
היכא?												^
במלואים.	רב פפא:											!
מאי טעמא?												^
אילימא משום דכתיב: (ויקרא י') שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה												!
והכתיב: (ויקרא ו') את החלב על החזה יביאנן												⚡
ההוא דמייתי ליה כהן מבית המטבחים ורמי ליה.	אביי:											!
והכתיב: (ויקרא ט') וישמו את החלבים על החזות												⚡
ההוא דהיב ליה לכהן אחרינא ואזיל ומקטר ליה, והא קמ"ל, דבעינן שלשה כהנים, משום דכתיב: (משלי י"ד) ברוב עם הדרת מלך.												!
ושתי הלחם ושני כבשי עצרת וכו'.												⚡
(ויקרא כ"ג) והניף הכהן אותם על לחם הביכורים - יכול יניח כבשים על גבי הלחם? תלמוד לומר: על שני כבשים אי על שני כבשים, יכול לחם על גבי כבשים? תלמוד לומר: על לחם הביכורים, נישתקל הכתוב ואינו יודע אם לחם על גבי כבשים ואם כבשים על גבי לחם, מה מצינו בכל מקום לחם למעלה, אף כאן לחם למעלה	ת"ר:											⚡
היכא?												^
במלואים.	רב פפא:											!
כבשים למעלה, ומה אני מקיים על שני כבשים? להוציא שבעה.	רבי יוסי בן המשולם:											⚡
מניח שתי הלחם בין ירכותיהן של כבשים ומניף, ונמצא מקיים שני מקראות הללו, לחם על גבי כבשים וכבשים על גבי הלחם.	חנינא בן חכינאי:											⚡
לפני מלך בשר ודם אין עושין כן, לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה עושין כן? אלא מניח זה בצד זה ומניף.	רבי:											⚡
והא בעינן על												⚡
רבי לטעמיה, דאמר על בסמוך	רב חסדא לרב המנונא, ואמרי לה רב המנונא לרב חסדא:											!

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

מנחות- כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
(ויקרא כ"ד) ונתת על המערכת לבונה זכה - רבי אומר: על בסמוך	דתניא: [רבי]											⊖	סב.		
אתה אומר: על בסמוך, או אינו אלא על ממש?												⚡	סב.		
כשהוא אומר: (שמות מ') וסכות על הארון את הפרוכת, הוי אומר: על בסמוך.												!	⊖	סב.	
מוליך ומביא מעלה ומוריד וכו'.													⊖	סב.	
מוליך ומביא - למי שהרוחות שלו, מעלה ומוריד - למי שהשמים והארץ שלו.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:												⊖	סב.	
מוליך ומביא - כדי לעצור רוחות רעות, מעלה ומוריד - כדי לעצור טללים רעים.	במערבא מתנו הכי, אמר רב חמא בר עוקבא אמר רבי יוסי בר רבי חנינא:												⊖	סב.	
זאת אומרת: שירי מצוה מעכבים את הפורענות, דהא תנופה שירי מצוה היא, ועוצרת רוחות רעות וטללים רעים.	רבי יוסי בר רב אבין:												⊖	סב.	
וכן לולב.	רבה:												⊖	סב.	
רב אחא בר יעקב ממטי ליה ומייתי ליה ומחוי הכי ואמר: גירא בעינא דשטנא.	[רב אחא בר יעקב]											⊖	⊖	סב.	
ולאו מילתא היא, משום דאתי לאתגרוי ביה.													⊖	סב.	
זבחי שלמי צבור טעונין תנופה לאחר שחיטה ותנופתן כמות שהן, דברי רבי	ת"ר: [רבי]												⊖	סב.	
בחזה ושוק.	חכמים:												⊖	סב.	
במאי קא מפלגי?													^	סב.	
בדון מינה ומינה, בדון מינה ואוקי באתרה קא מפלגי	רב חסדא לרב המטבא, ואמרי לה רב המנונא לרב												!	⊖	סב.
דון מינה ומינה, מה זבחי שלמי יחיד טעונין תנופה לאחר שחיטה, אף זבחי שלמי צבור טעונין תנופה לאחר שחיטה, ומינה, מה התם בחזה ושוק, אף הכא נמי בחזה ושוק	רבנן סברי:												!	⊖	סב.
דון מינה ואוקי באתרה, מה זבחי שלמי יחיד טעונין תנופה לאחר שחיטה, אף זבחי שלמי צבור טעונין תנופה לאחר שחיטה, ואוקי באתרה, התם הוא דחזה ושוק, אבל הכא כמות שהן כמות שהן בחיים.	רבי סבר:												!	⊖	סב.
דכולי עלמא דון מינה ומינה הוא, והיינו טעמא דרבי, כי התם, מה התם דבר שמתנה לכהן, אף הכא דבר שמתנה לכהן.	רב פפא:												!	⊖	סב.
דכ"ע דון מינה ואוקי באתרה, והיינו טעמא דרבנן, שלמיהם - ריבויא הוא:	רבינא:												!	⊖	סב.
שלשה מינין טעונין שלש מצות, שתים בכל אחד ושלישית אין בהן, ואלו הן: זבחי שלמי יחיד, וזבחי שלמי צבור, ואשם מצורע זבחי שלמי יחיד - טעונין סמיכה חיים ותנופה שחוטין, ואין בהן תנופה חיים זבחי שלמי צבור - טעונין תנופה חיים ושחוטין, ואין בהן סמיכה אשם מצורע - טעון סמיכה ותנופה חי, ואין בו תנופה שחוט.	רבי שמעון:												⊖	סב.	
והיו זבחי שלמי יחיד טעונין תנופה חיים מקל וחומר: ומה זבחי שלמי צבור שאין טעונין סמיכה חיים טעונין תנופה חיים, זבחי שלמי יחיד שטעונין סמיכה חיים אינו דין שטעונין תנופה חיים													⚡	סב.	
מינע רחמנא גבי זבחי שלמי צבור אותם, אותם - למעוטי זבחי שלמי יחיד.													!	⊖	סב.
והיו זבחי שלמי צבור טעונין סמיכה מקל וחומר: ומה זבחי שלמי יחיד שאין טעונין תנופה חיים טעונין סמיכה, זבחי שלמי צבור שטעונין תנופה חיים אינו דין שטעונין סמיכה													⚡	סב.	
גמירי, שתי סמיכות בצבור.	רבינא:												!	⊖	סב.
והיא אשם מצורע טעון תנופה שחוט מקל וחומר: מה זבחי שלמי יחיד שאין טעונין תנופה חיים טעונין תנופה שחוטין, אשם מצורע טעון תנופה חי אינו דין שטעון תנופה שחוט													⚡	סב.	
מינע רחמנא גבי זבחי שלמי יחיד אותו, אותו - למעוטי אשם מצורע.													!	⊖	סב.
חמשה שהביאו קרבן אחד - אחד מניף על ידי כולם, והאשה - כהן מניף על ידה, וכן השולח קרבנותיו ממדינת הים - כהן מניף על ידו.	ת"ר:												⊖	סב.	